

kr. for fremskaffelse af en årlig privat nyopsparring på 50 mill. kr. Ser man endvidere bort fra, at en del af det offentlige skatte- tab muligvis opspares hos de begunstigede skatteydere, vil nettoresultatet blive en årlig formindskelse i den samfundsmæssige nyopsparring på 10 mill. kr. i forhold til den situation, der ville foreligge, dersom kapitalbindingsordningen ikke eksisterede.

Det samlede på kapitalbindingskonti inde- stående beløb androg som nævnt i januar 1964 godt 600 mill. kr. Ud fra de foran skitserede forudsætninger vil den hertil svarende nyopsparring ligge på ca. 150 mill. kr., hvilket er et beløb af samme størrelsesorden som det skattetab, det offentlige må antages at have lidt i tilknyt- ning til kapitalbindingsordningen. De op- stillede forudsætninger for denne beregning er vilkårlige og skønsmæssige. Men selv

med noget mere optimistiske forudsætning- er når man dog til den konklusion, at det skattetab, det offentlige lider gennem op- sparingspræmieringen, er meget betydeligt i forhold til den nyopsparring, der fremkom- mer som resultat af præmieringen.

På børneopsparingskonti, selvpensioner- ingskonti og konti for skattelettelse hen- stod i januar 1964 i alt omkring 225 mill. kr. Den hertil knyttede nyopsparring an- drager næppe en procentvis større andel end den, der gælder for kapitalbindingskonti.

Den til opsparring på indekskonti knyttede skattebegunstigelse er den samme som for livrenteaftaler og tilsvarende forsikrings- kontrakter. Heller ikke her har man nogen mulighed for at udtale sig om, i hvilket omfang opsparring havde været præsteret uden skattelempelse.

IV. Vedr. huslejespørgsmålet.

Spørgsmål 25:

Hvilke beregninger foreligger for rege- ringen til belysning af forholdet mellem de forskellige huslejeniveauer, alt under hen- syntagen til lejlighedernes alder, stand, udstyr m. v.?

Svar:

Statistisk tabelværk 1964, Folke- og boligtællingen 26. september 1960, C. Bolig- og husstandsundersøgelse 1960 indeholder en række oplysninger vedrørende bolig- og huslejeforholdene.

Der henvises navnlig til tabel 9, hvor den gennemsnitlige månedlige husleje for ud- lejede lejligheder er fordelt efter opførelses- periode, beliggenhed m. v. Fotokopi af tabellen vedlægges.*)

I almindelighed kan man om forholdet mellem huslejeniveauerne udtale følgende:

Det gennemsnitlige lejeniveau i ejendomme taget i brug før 1. september 1939 i de større byområder må antages at være steget med ca. 60-70 pct. i forhold til niveauet i 1939, og lejligheder, der er genudlejet efter 1962, må som følge af den på dette tidspunkt gennemførte adgang til forhøjelser ved gen- udlejning (med 25 pct. af 1939-lejen)

antages at have en leje på 85-90 pct. over dette niveau.

Den omkostningsbestemte leje i nyt bolig- byggeri i hovedstadsområdet vil med de for tiden gældende pris- og renteforhold udgøre ca. 80 kr. m², hvilket indebærer, at leje- niveauet for nybyggeriet er steget 4-5 gange i forhold til lejen for byggeri opført i 1939. Kvaliteten i nybyggeriet i dag er dog højere end i førkrigsbyggeriet, og dette må påregnes i et frit marked at ville stille mange af de ældre boliger dårligere i konkurrencen med nyere lejligheder trods de ældre lejligheders gennemsnitligt mere cen- trale beliggenhed.

Spørgsmål 26:

En prognose udbedes for det virkelige behov for boliger i de kommende 3 år, når man tager i betragtning, at de forlangte huslejer skal kunne betales.

Svar:

Boligefterspørgslets størrelse er bl.a. af- hængig af de økonomiske vilkår, under hvilke behovet kan tænkes dækket; udvik- lingen i leje og i indkomster har afgørende betydning.

*) Ikke optrykt.